

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhid., Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. măcelarilor Nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Un discurs.

Am regretat totuși foarte mult, că distinsul nostru fruntaș, domnul Dr. Ioan Mihu, nu a putut să participe la serbările culturale din Blaj și se conducea adunarea generală a „Societății pentru fond de teatru român”, al cărei președinte e, — mai ales că în vorbirile sale de deschidere, domnul Mihu totdeauna are de spus câte ceva. Își pregătise și pentru anul acesta vorbirea de deschidere, pe care acum a dat-o publicității, și pe care, pentru ideile cuprinse în ea o reproducem și noi, la locul acesta, după cum urmează:

Onorată adunare!

Primul meu cuvânt este acel de mulțumire la adresa comitetului din localitate, care a oferit și membrilor Societății pentru fond de teatru românesc, fericitul prilej să asiste la serbările înălțătoare, împreunate cu praznicul jubilar al „Asociațiunii” noastre.

Ascultând glasul de chemare al confrăților din Blaj, încât mă privește, cu „frică și cu dragoste” m'am apropiat de acest orașel, mic și modest în înfățișarea sa, dar mare și falnic prin tradițiile sale glorioase, prin importanța sa în prezent și scump inimilor românești pentru marile nădejdi, ce le legăm de rostul său viitor, în desfășurarea vieții românești din această țară, care este și a noastră.

Cu dragoste a trebuit să ne apropiem, onorată adunare, căci, după negura vremilor de urgie, aici s'a ivit raza aurie, caldă și luminoasă, care a reinviat un întreg neam la cunoștința de sine, și prin aceasta la o nouă viață românească.

Cu dragoste a trebuit să ne apropiem, pentru că: de aici s'a aruncat în ogorurile românești acea sămânță binecuvântată, din care a încolțit și rodit: ideea naționalității românești, întemeiată pe conștiința reinviată a latinității noastre, care ne-a salvat de pierzare în trecut și care este, și, în orice împrejurări, va trebui să rămână steaua noastră conducătoare și în viitor.

Cu dragoste a trebuit să venim, onorată adunare, și pentru aceea, că de aici a pornit dorul de carte românească și de libertate națională, sub a căror înfrăurire s'a plămădit sufletul nostru românesc, care reafându-și rostul său în lume, de atunci răsună cu aripi tot mai întărite spre ținta sa — astăzi, durere, încă îndepărtată, țintă care este: închegarea acelei mentalități românești, care trebuie să rezulte din unitatea sufletească și culturală a neamului.

Multe, mari și scumpe sunt amintirile, ce ne leagă de acest petec de pământ al Ardealului nostru, și eu regret mult că n'am nici răgazul, nici darul trebuit, să le invoc pe toate așa, cum ar cere importanța lor; — peste un eveniment însă nu pot să trec, pentru că mi se pare prea important, prea instructiv și pentru că e prea scump tuturor Românilor, înțeleg: pilda măreață de solidaritate românească, ce ni s'a dat aici, în acea zi de veci memorabilă, de 3/15 Maiu, când părinții noștri, înțelegând poruncile vremii, au lăsat la o parte orice considerații înguste și mici veleități, și alergând aici din văi și din câmpii, sub

conducerea înțeleaptă a căpeteniilor celor două biserici surori, a episcopilor după vremuri, marele Șaguna și Leményi, mână în mână, umăr la umăr, în frățească bunăvoință s'au sfătuit, și mai pe urmă au luptat pentru a întrupa aceea ce formează: evanghelia mântuirii noastre naționale!

Cred că nu greșesc — pentru că nu mă îndoiesc că vorbesc din inima d-voastră, — când spun, că mult am dori, ca această pildă de solidaritate, să o vedem cât de des repetată și în veci perpetuată, spre fericirea și mândria neamului și spre binele și înțărirea patriei comune, a cărei credincioși fii am fost, suntem și vrem să rămânem!

Socotesc că, la asemenea zi de sărbătoare românească, se cuvine, să ne aducem aminte de gândurile și faptele trecutului, și află că e bine și necesar să o facem, mai ales în zilele noastre, când, în lipsa de convingeri tari și orientări sigure, prea adeseori suntem ispitiți să rățacim dela calea cea dreaptă, și prea ușor ne aprindem, ne dedăm la porniri și împerecheri păgubitoare, la frământări sterile, atât de regretabile în o epocă, când și altcum întâlnim atâtea suflete slăbite și chinuite de îndoială, ce în chip fatal rezultă din situația în care ne aflăm și la a cărei îndreptare datori am fi a lucra umăr la umăr!

Dar, cum spuneam la început, nu numai cu dragoste, ci în același timp, și cu frică, adevărat pătrunși de un legitim sentiment de răspundere, a trebuit să venim la acest leagăn al vieții românești.

Da, onorată adunare, pentru că, de sigur nicăieri nu este locul mai nimerit ca aici, să ne punem întrebarea: Cum am gospodărit cu acel complex de idei românești, ce ne au rămas dela înaintașii noștri, cari nu arare-ori au fost adevărați eroi ai gândirii, simțirii și fapturii românești? Aici e locul să ne examinăm pentru a vedea, judecat din punct de vedere românesc, cari ne sunt cugetele, dar mai ales, cari ne sunt tapetele? — ce duh stăpânește viața noastră particulară și publică? — cum ne împlinim îndatoririle noastre sfinte față de biserică, școală și problemele Asociațiilor noastre culturale? — cum cinstim limba noastră „dulce și frumoasă”, cel puțin în acele domenii, unde folosirea ei ni-a rămas îngăduită, sau unde nu e chip să fie împedecată? ce sprijin dăm și ce dragoste păstrăm scrișului românesc, reprezentat astăzi, spre bucuria noastră, acasă și în regat, prin scriitori de valoare, cari pot să formeze mândria ori-cărui neam? — cari ne sunt preocupările serioase pentru rămășițele vechi și începuturile noi de artă și muzică românească, apreciate adese-ori mai just de către străini, decât de către noi? — în deosebi însă aici e locul, să ne dăm seamă, dacă am făcut și facem noi tot, ce cu bun spor am putea face, pentru luminarea și înălțarea semenilor noștri, mulți, mici și buni, din satele românești, pînă la căror trudă și hărni-

cie, ne-am ridicat și trăim și astăzi cei mai mulți din noi, în situațiile la cari am ajuns?

Scurt spus, aici e locul să se mărturisească fie care înaintea conștiinței sale, și să precizeze, ce este fond adevărat și ce sunt numai aparențe, în manifestările sale de viață românească?

Nu mai făcându-ne această analiză severă, se va desluși, încât se potrivesc și la noi, cuvintele poetului filosof:

„La noi totul e spoială,
Totu-i lustru fără bază,
Noi nu credem în nimic.”

sau acele ale cântărețului pătimilor noastre:

„Noi suntem drumeții piticilor vremi,
Pitici în puțință și vrere!”

Iar dacă răspunsurile datorite acestor întrebări, nu vor putea fi deplin mulțumitoare, tot aici e locul, ca, primind îndemnuri din învățăturile trecutului, să luăm fiecare noi și tari hotărâri, pentru o muncă românească conștientă, solidă și fără preget!

Când această necesitate va fi înțeleasă de mii de minți, va fi mărturisită pe față de mii de glasuri, când pentru înăptuirea ei vor fi puse în mișcare mii de energii, atuncea, onorată adunare, putem conta, că odată și odată, totuși se va împlini prorocirea neuitatului Bunea, eternizată în cântecul său de lebedă dela adunarea noastră din Alba Iulia, când, cu acel farmec cel caracteriza, între aplauzele noastre însuflețite, astfel a glăsuț:

„Dar, pe ruinele vechi noi vom reclădi
odată iarăși templul dărmat, vom ridica iarăși
templul culturii și libertății noastre naționale.”

Da, onorată adunare, muncind fie-care în sfera sa de activitate, mai largă sau mai restrânsă, stăruitor, în frățească bună înțelegere și cu credință tare, nu ne este îngăduit să ne îndoim de rezultatul final al nădejdelor noastre, pentru că cum a spus un mare cântăreț al neamului, în acea minunată creație alegorică, cu care și-a ilustrat paginile sale de Paști unul dintre cotidianele noastre:

„Nebiruit e omul, ce luptă cu credință,
El știe, că pe lume nimic zadarnic nu-i,
Că, dincolo de truda și jertfa clipei lui,
În taină, vremea țese la sfânta biruință,
Că vultele toate visează armonie,
Că... este o dreptate și... trebuie să vie!”

Onorată adunare!

Dacă este însă să statornicim o viață românească înfloritoare în această țară locuită de neamuri diferite, — de un lucru trebuie să fim pătrunși, anume, că națiunile nu trăiesc decât prin cultura lor națională specifică, căci un popor n'are alt mijloc de a se păstra decât cultivându-și cu dragoste limba, sufletul și însușirile sale, rămase dela moși-strămoși, — iar din cultura neamurilor înaintate, împrumutând numai ce e ferment de progres real ce poate fi asimilat, sau ce nu poate strica sufletul propriu.

Cel ce dorește deci să ducă o viață românească în țara noastră poliglotă, trebuie să țină cu o hotărâre încăpăținată, cu îndărătnicie

chiar, la cultura sa națională și la tot ce e specific al nostru!

Nu e vorbă, lupta pentru existență și afirmarea unui neam poate fi dată pe diferite tărâmuri; cu toate acestea ar fi greșit în judecata sa cel ce ar mărturisi, că problemele culturale ale neamului pot fi lăsate în planul al doilea. O, nu! Pentru că este un adevăr etern, indiscutabil ce a spus la adunarea Asociațiunii dela Oravița, mult regretatul nostru Ales. Mocsonyi, fără îndoială cel mai ilustru reprezentant luptător național al vremilor din urmă:

„Lupta pentru cultură, zice dânsul în acel discurs, nu este decât lupta pentru existență națională! Firește, numai cultura adevărată are această putere conservatoare, dar cultura adevărată nu poate să fie alta, decât numai și numai cultura națională”.

Așa fiind, după felul meu de a vedea, este de datoria celor ce se află la conducerea neamului, să poartă un echilibru just între diferitele noastre probleme și silinți, căci în împrejurări cum sunt ale noastre ar fi păcat, domnilor, să dăm preferinți esagerate, sau chiar exclusive altor probleme în paguba evidentă a celor culturale și sufletești!

Onorată adunare!

Astfel judecând importanța vieții culturale a unui neam, sunt foarte fericit, că în fața unui public atât de număros și așa de select, am cinstea deosebită să pot presida adunarea anuală a unei societăți, care în sfera sa mai restrânsă și cu mijloace mai modeste încă are menirea înaltă să facă operă conștientă de cultură și conservare națională. În adunările noastre anterioare dela Alba-Iulia și Reghinul-săsesc am căutat să deslușesc, care poate fi rostul Societății noastre în situația dată și să precizez căile și mijloacele ce ne pot apropia mai bine de ținta la care tindem?

Văzând, că pentru multe din cele susținute cu acele prilejuri a început să se formeze oareșicare curent favorabil în opinia noastră publică, și știind că comitetul Societății vine cu propuneri concrete în direcția indicată, cred că nu e nevoie să insist de nou asupra acestor chestiuni îndeosebi. Mă mărginesc deci să accentuez, că în anul despre care urmează să vă dăm seamă, am făcut un pas însemnat spre scopul ce-l urmărim. Anume: după prevederile statutelor sale, Societatea noastră nu avea altă îndatorire, dar nici altă îndreptățire, decât a strânge fondurile necesare pentru un teatru național al viitorului. În urma modificărilor ce le-am introdus în acest an în textul statutelor, modificări, cari au avut darul să aște fără zăbavă, aprobarea îndatoritoare a guvernului țării, Societatea noastră astăzi este în situație a face toate pregătirile necesare pentru înființarea teatrului dorit, având asigurat și acel drept prețios de a organiza, susține sau subvenționa una sau mai multe trupe teatrale ambulante. Pentru a putea însă înființa, ceea ce astăzi ne este în-

găduit de către autoritatea legal constituită în stat, avem nevoie indispensabilă să ne înmulțim fondurile și să le sporim renta anuală, căci la modificarea statutelor am ținut să rămână nealterat scopul inițial al Societății, drept aceea am prevăzut anume, ca stocul capitalului și înmulțirea lui prin capitalizarea unei părți a venitelor normale în ori ce caz să rămână și în viitor neatinse.

În vederea acestei necesități, mă folosesc de acest moment festiv să fac un call apel către toți Românii de bine, din apropiere și din depărtare, tineri și bătrâni, femei și bărbați, în special rog pe toți cei prezenți, cari n'ar fi încă membrii Societății noastre, să se înroleze sub mândrul nostru steag, ca astfel cu puteri unite învingând și ultima greutate ce ne stă în cale, adică insuficiența fondurilor, cu o zi mai degrabă, cel puțin în parte să vedem, ceea ce a fost visul bunilor noștri bătrâni și este dorul ferbinte și datoria sfântă a generației de astăzi!

După acestea fie-mi îngăduit, să mă întorc către Excelența Voastră Înalt Preasfințite Părinte și cu ființă afectivă să Vă rog să binevoiți a primi asigurarea omagiului sincer, considerațiunii înalte și dovtamentului profund ce vă păstrăm — și să vă mulțămesc ferbinte pentru cinstea rară ce ne-ați făcut și încurajarea mare ce ne-ați dat prin înaltul act de prezență cu care ne-ați învrednicit.

Terminând, vă rog pe toți cari mănăți de dorul și dragostea culturii și vieții românești ați grăbit să asistați la adunarea noastră de față, să primiți salutul frățesc al comitetului Societății — și cu acestea deschid a XXXVIII-a adunare anuală a Societății pentru fond de teatru românesc.

Serbările culturale din București.

Dăm astăzi un raport mai amănunțit despre cele întâmplate Duminecă, Luni și Marți în București, folosindu-ne de informațiunile ziarului „Epoca”, din care scoatem următoarele:

In ajunul serbărilor.

Pentru serbările anunțate de Liga pentru unitatea culturală a Românilor, au început de Sâmbătă dimineață să sosească în Capitala României grosul vizitatorilor. Trenurile toate au fost tixite de pasageri. Majoritatea vizitatorilor au fost primiți la gară cu solemnitate de comitetul de primire al Ligei culturale.

Mulți dintre cei veniți, și mai cu seamă din țările subjugate, au fost găduiți cu îngrijirea Ligei culturale, ai cărei membri au depus o activitate rodnică și neobosită, pentru ca să nu se producă nici o nemulțumire.

Capitala e în plină sărbătoare. Toate magazinele au arborat drapelul național. Pe străzile principale și în special pe calea Victoriei e o afluență de nederis.

Pretutindeni, grupuri de săteni chipeși, curat îmbrăcați în incomparabil de frumoasele și variatele costume naționale, fac obiectul de entuziasă admiratie a publicului. În aceste clipe se vede cât de bine și de prietenos au fost primiți frații noștri, din Transilvania, Bara, Bucovina și Crișana. Pe calea Victoriei curge neîntrerupt torentul de lume.

În grădinile publice, în sălile de spectacole, o înghesuială nemaipomenită. Pe calea Victoriei nici nu mai circulă trăsurile.

O cameră liberă de hotel pare ceva rar, și în larma pe care o fac miile de oameni, trec mulțimi și zămbitori țărani, preoți, studenți și cărturari, apostolii culturii noastre naționale în țările subjugate.

Se prevede pentru Ligea un succes fără îndoială bine meritat, și despre dl Iorga, — organizatorul lor și sufletul Ligei, — numai cuvinte de mulțumire și laudă.

Autoritățile au dat tot concursul lor prețios. Începând cu reducere acordată pe c. f. de dl Barbu Delavrancea, ministrul lucrărilor publice, și sfârșind cu grija poliției de a găsi adăpost și hrană

convenabilă miilor de provinciali și frați de peste munți, atât cât omenește a fost posibil, s'au făcut servicii prețioase miilor de vizitatori, cari furnică pe străzile orașului București, admirând clădirile instituțiilor statului român, străzile drepte și curate și viața intensă a Capitalei regatului liber.

Seara cu ultimul tren au sosit în gara de Nord 1500 de frați bucovineni, dintre cari 500 studenți, ai societăților Bucovina și România din Bucovine.

Li se face o primire frumoasă. Se rostesc cuvântări înflăcărâte de o parte și de alta.

Printre flăcăi se remarcă plăeșii — țărani frumoși, cu plete bogate, îmbrăcați în cojoace albe ca laptele, cumpătați la vorbă și atât de mândri la înfășare. Vorbesc rar, așezat, spun totdeauna lucruri interesante și sunt amărâți sufleteste de ceea ce s'a petrecut în patria lor.

Până târziu orașul vesele de atâta lume. Spre orele miei ale nopții, linștea se desăvârșește din ce în ce.

Ziua primă.

Duminecă dimineață. Un timp admirabil. Seninul imers nu are măcar o pată, un nor. O răcoare înviorătoare, după atâtea zile de zăpușală.

Grupurile de săteni, conduse de cărturari, trec înviorați. Pe bulevard admiră statuile lui Mihai-Viteazul și ale celorlalți oameni mari ai neamului: Ion Heliade Rădulescu, Gheorghe Lazăr, Ion Brătianu și C. A. Rosetti.

Vioiciunea fraților noștri dă farmec nespus străzilor. Porturile lor bizar și variat colorate, cu splendidele motive naționale, contrastează cu hainele nemțești ale noastre.

O adevărată zi de sărbătoare națională.

Pe rețeaua de tramway: Palatul Justiției-Expoziție, circulă un număr înzădit de vagoane.

Toate sunt tixite.

Parcul Carol se umple din ce în ce cu vizitatori.

Publicul se așează liniștit pe bănci, în amfiteatru. Muzicele militare întonează în aplauzele sonore și entuziaste, duioasele și evocatoare cântece ale românismului.

Animatia umple sufletele de bucurie și speranțe.

Dl N. Iorga — valorosul secretar al Ligei — înconjurat de sute de admiratori convingiți, dă explicații interesante tuturor.

I se fac manifestații spontane de admirație și strigătele de „Să trăiască dl Iorga” sunt acoperite de ropote de aplauze.

Restaurantele din expoziție nu mai pridesc cererile miilor de oameni. Mulți mănâncă mulțumiți, pe earba verde, privind minunatele clădiri și vederile încântătoare ale parcului.

*

Orele 1-după amiază. Lumea merge în valuri pe celele principale, se respiră repede prin cărările care duc la turnul lui Tepeș, la palatul Artelor.

Țărani îmbrăcați de sărbătoare, vizitează cu deamănuntul pavilioanele.

La intrări abea se pot pridi cererile de bilete ale miilor de nou veniți.

În pavilionul regal, și în așel al Neamului Românesc, dl Iorga, savantul istoric, a expus documente, stampe și efigii din trecutul glorios al românismului, picturi foarte interesante, țesături și lucrări artistice de o netăgăduită valoare, în sfârșit, produsul unei bogate și variate activități.

Încep serbările propriu zise. Cursele de biciclete ale societății „Principele Carol”, sunt urmărite cu mult interes.

În arene nu mai e loc liber, curtea și locurile spectatorilor și scena sunt tixite.

Muzicele militare nu mai sfârșesc și-urul cântecelor noastre populare, cari produc un entuziasm indescriptibil printre cei prezenți.

Vaterșutul, oălușii, băroile de uscat și cele de apă, distresă publicul. Un amănunt: Sătenilor de peste munți nu li s'au cerut taxe pentru aceste distracții.

Cabaretul artistic cu intrări pentru oine poate da, oferă publicului un spectacol artistic gustat. Artiștii și artistele Teatrului Național spun monologuri și declamă buoți războinice.

Dl Murnu, simpaticul caricaturist face câte-va șarje și picturi reușite.

Dl N. Vlădescu, un merituoș cântăreț, vinde publicului care vrea să cumpere vinuri înfundate, vinuri... culturale.

Voioșia asistenților e pornită din toată inima.

Câte-va case comerciale, între care apreciața fabrică ciocolată de Zamfirescu,

Saint Marceaux, Durieu și altele, au oferit produse apreciate, cabaretului pe care îl indică publicului o placardă de Murnu, cu recente caricaturi ale dlor Virgil Arion, N. Iorga, Ranetti, Brezeanu, Grigorescu și alții.

Dar în mijlocul dispoziției generale, vin din depărtare semnele unei furtuni și a unei ploii torențiale.

Publicul începe să plece, temându-se de această neplăcută perspectivă. Și, pe când artificiile, spre 7 și jumătate seară, pornesc să lumineze colorat cerul, o ploie nu tocmă binefăcătoare pentru public, începe să cadă.

Panica, — aș putea zice, — nu se poate descrie. În lipsă de adăpost, unii alergau buimăciți, alții își căutau rudele sau pretenii, toată lumea fuge, și strada 11 Iunie, apoi calea Rahovei, sunt invadate de un public, care fuge mereu, fără țință, așteptând un singur lucru: să stea ploaie.

Un loc în tramway devine mai prețios ca un teren în California. Pe sub balcoane, prin ganguri, prin localurile desohise, lumea dă o năvală disperată.

Dar ploaia stă repede. Și publicul se surde încet, încet, spre centru, spre biruri, spre hoteluri sau spre internate.

Succesul moral al serbărilor a fost la înălțimea eforturilor conducătorilor Ligei Culturale: dnii Virgil Arion și N. Iorga. Cel material, neașteptat.

Ziua II.

Luni după amieză a avut loc a doua serbare a Ligei culturale.

Străzile toate sunt pavozate cu draperiile naționale. O mulțime de vizitatori se îndreaptă pe jos, în tramway și în trăsuri spre Parcul Carol I.

Șirul vehiculelor pare nesfârșit.

Piața Carol I, e un furnicar de oameni, îmbrăcați variat. Predomină portul național, cu țesăturile și forma lui deosebită după țărilor de origine.

Aceiași lume, ca și ieri Duminecă. În schimb mult mai numeroși vizitatori au intrat în parcul Carol, și plimbarea începe încet. Și-voilui de oameni nu i se mai vede nici începutul, nici sfârșitul. Valuri de lume dă năvală pe poartă, ferocită oă a scăpat de inevitabila înghesuială a intrării.

Pretutindeni glume și voioșie. Provincialii se opresc să observe amănunțit pavilioanele, iau parte la toate distracțiunile din parc, și discută valoarea obiectelor din expozițiile organizate de Ligea, iar localurile de consumație fac minunate oștiguri.

La atrăgătorul Waterhut, sute de curioși iau locuri, băroile se ocupă cu o iuteală remarcabilă. Vor toți să guste senzațiile puternice ale vertiginoasei alunecări, dela amfiteatrul înălțime, oă apoi, oă repejun, nebună câștigată de greoaia barcă, să plutească pe lacul parcului.

Animalele sălbatice și păsări expuse în cunosutele cuști și locuri îngrădite, atrag sute de curioși.

În arene, locurile sunt ocupate până la unu. Cu greu se ține ordina.

Începe defilarea istoricului cortegiu. Publicul izbucnește în aplauze după trecerea fie căruia din eroii neamului nostru. Mulțimea e într-o animatie, care umple inimile de speranțe.

Și pe când întârziată au rămas pe de lături și regretă în gură mare scăparea unui atât de înălțător spectacol, arcașii lui Ștefan-cel-Mare și țărani oă furoi es tanțoși din arene și se înșiră cadențat spre marginile aleelor.

La cabaretul artistic seria producțiilor continuă.

D na Romanescu, distins și apreciața noastră artistă, spune *Miorița*, cutremurând asistența cu tragicul continuat și susținutei serii de metafore a du'oasei poezii populare. Aplauze frenetice o recheamă la rampă. Declamă iar, înfiorând pe cei prezenți, cu imprecăția faimoasă din poezia *De la Nistru până la Tisa*. Aplauzele se transformă în ovații, și mulțumind mișcă publicului de simpatia sinceră cu care o învâle, d na Romanescu își șterge două lacrimi care-i picură timide pe ob-ași.

Mai declamă reușit d na Fărășanu, d-nii Grigorescu, Mărculescu, Belcort și Constantinescu.

Se înserează. Lampioanele și artificiile luminează feric lacul și întregă asistența. La intervale pocniri și strigăte de bucurie, cântece naționale, cimpul care distresă pe toți cari se dau în oălușii, cari se învâtesc amețitor, și pe alea principală, „du-te-vino” al publicului continuă fără cea mai mică întrerupere.

Dl N. Iorga și toți membrii comitetului Ligei Culturale nu mai sfârșeau cu explicațiunile interesante și cu grija mulțimii tuturor.

Dar și dă astădată publicul pleacă din vreme. Noții se arată amenințatori și o bură de ploaie rară și rece cade pe neașteptate.

Iată a doua zi a serbărilor Ligei.

Ziua a treia.

A treia zi și ultima a serbărilor Ligei Culturale a avut tot așa de mare succes, — cu amănuntul, oă nici o ploie nu i a turburat sfârșitul.

Lumea a început să vie de pe la 10 ore dimineață.

Cu toate acestea, programul propriu z's al serbării din a treia zi anunță, oă producțiile încep la orele 4 după amieză.

Muzicii cântă pe rând și timpul trece pe nesimțite. Spre orele 12 din zi mulți săteni și-au întins mesele modeste prin iarba verde la umbră.

Și din vorbele lor nu vezi decât voe bună și deplină mulțumire, oă și-au implinit visul cu ochii să vadă sărbătorile înălțătoare ale neamului nostru.

Publicul intră grăbit pe poarta triumfală. Aglomerația și goana după vehicule a avut aceeași proporții. Tramwayele în cari nu se mai găsește un loc liber circulă în șir până la palatul Justiției.

Birarii se dedau la o speculă în adevăr scandalosă. Par mai mult niște eserooi, suiți pe capră, oă să jupoaie pe cei cari le cad în mână.

Un exemplu? Am luat o trăsură dela palatul Justiției, și la parcul Carol, după un șfert ne oas de drum, birjarul mi-a pretins... 3 lei.

*

Alele sunt bătătorite de aceeași mulțime agitată, care se întrece sau se respiră la întâmplare.

În Arenele Romane reîncepe același frumos și înălțător spectacol: „Povestea Neamului”.

O mare de oameni cutremurați de atâtea senzații evocative, dintr'un trecut neuitat al unui popor de viteji, izbucnește în tunete de aplauze și strigăte de: ura!

În aceleași arene au loc ceva mai târziu luptele antice și moderne.

Programul anunță apoi conferența dlui N. Iorga în pavilionul regal.

În fața unui public de admiratori entuziaști, savantul profesor vorbește despre românism, despre legătura de suflete, care trebuie consolidată între fiii aceluiaș neam de frunte.

Activul secretar al Ligei termină în aplauzele furtunoase ale ascultătorilor.

*

Il văd o oăpă s'ingur. Il întâmpin și spunându-i în ce calitate îi cer o convorbire, — dl N. Iorga zămbește ușor și îmi răspunde:

— „Ce să-ți spun? Vezi și d ta! Lume foarte multă. Au ținut mulți din fundul munților, unde români constituiesc o oetate de neînvins, să vină la serbările noastre.

Liga a făcut de sigar o „sfacere” bună. Cât, precis numai cei dela intrări ar putea să-ți spună.

În curând însă vom avea și noi palatul nostru, pe care îl vom clădi pe locul oferit de primărie”.

Dl N. Iorga zămbește, e mulțumit de mișcarea din parc.

Ce să-l mai întreb? Nu e oare scot zămbet cea mai deplină confirmare a succesului moral și material adus de serbări? De sigur.

Îi mulțumesc călduros.

Eruditul istoric e înconjurat în oăpa următoare de un grup de preoți din Ardeal.

O jumătate de oră mai târziu, un biplan trece pe deasupra parcului, face un admirabil viraj deasupra Uzinei și își reia sborul în direcția din care venise.

Zece minute mai târziu, principele Bibescu, la 200 metri, trece cu *Bleriot*-ul său, și pe deasupra parcului aruncă asistenților bilete de loterie de ale Ligei Culturale.

Pe ușoru-i monoplan, cunoscutul pilot evoluează elegant spre Cotroceni.

Mulți cari văd pentru prima oară un aeroplan în sbor, aplaudă cu căldură.

Se înserează. O bună parte din public pleacă. Sute de noi veniți umplu golurile lăsate.

Încep iluminările Rachetele și artificiile lasă dăre colorate, cari se reflectă feric în lacul parcului.

Lumea petrece. Muzicile cântă, spre 10 din noapte ultimele partitii.

O circulară.

Venerabilul consistoriu arhiepiscopesc a adresat, sub numărul 10343 Școl. 1911, următoarea circulară, către toate oficiile protopresbiterale, parohiale și către toți învățătorii dela școlile confesionale din arhiepiscopia ortodoxă română a Transilvaniei:

Prin aceasta Vi se aduce la cunoștință, că *Planul de învățământ* pentru școlile noastre populare, pus în practică la anul 1909 și întrebuințat, prin hârtia noastră Nr. 10635/910, până acum, începând cu ziua de azi se scote din uz și în locul lui se introduce noul „*Plan de învățământ și Indreptar metodic*” pentru școlile populare confesionale greco-orientale române de sub jurisdicțiunea bisericii greco-orientale române din Ungaria și Transilvania (Nagyszeben [Sibiu] 1911), care a fost aprobat de către Prea Ven. Consistor mitropolitan sub Nr. 178 M/1911 și de către dl ministru al instrucțiunii publice sub Nr. 73311/1911, și din care se trimite prin această cate un exemplar pe seamă fiecărui protopresbiter, a fiecărui învățător și a fiecărui catehet, având aceștia a plăti pentru el, la mâna dlor protopopi, suma de 3 (trei) coroane v. s., care sumă se va înainta, în termen de 30 de zile, Consistorului arhiepiscopesc.

Începând cu ziua de azi școlile noastre, atât cele cari au ajutor de stat, cât și acelea cari n'au astfel de ajutor, au un plan de învățământ definitiv, satisfăcând astfel §. 20 al art. de lege XXVII. din 1907. În chipul acesta, pentru toate școlile noastre, obligator e numai acest plan, în care se cuprind și dispozițiile fundamentale ale planului dat de dl ministru al instrucțiunii publice sub nr. 80.000/910, care plan pentru noi înlocuiește de a mai fi obligator.

Planul acesta e dator a-l studia, până în cele mai mici amănunte, toți dnii protopopi, cateheți și învățători, pentru a putea promova în chipul acesta învățământul nostru primar și educația credincioșilor bisericii noastre. Necunoașterea acestei cărți de mult așteptate, care trebuie să fie una din temeliiile învățământului nostru, aduce după sine pedepsirea celui vinovat.

Tot cu acest prilej se mai amintește că „*Planul de învățământ*” relativ la Religie e obligator pentru toți cateheții noștri dela școlile primare străine, din care cauză el se și impune tuturor cateheților, — precum și aceea că, drept bază a discutiilor din conferențele învățătorescilor ale anului acestuia, se va lua acest Plan de învățământ.

Sibiu, în 23 August 1911.

Consistoriul arhiepiscopesc.

Conferențele învățătorescilor.

Convocare.

Ca provocare la circulariul consistorial din 2 Iunie a. c. Nr. 1846 școl. convocăm conferința învățătorescilor tractuală pe 12/25 Octomvrie 1911 și zilele următoare în școala gr. or. rom. din Orăștie.

Programul este:

1. Chemarea Duhului Sf. la orele 8 a. m.
2. Deschiderea și constituirea conferinței.
3. Rapoarte despre activitatea extrascolară a fiecărui învățător din anul școl. 1910/11.
4. Tema consistorială despre stadiul religiunii cu privire la completarea sau omiterea lui, în raport cu planul de învățământ, pentru
 - a) despărț. I. lecțiune practică, și tractat de George Daniil.
 - b) despărț. II. tractat, de Ioan Banea.
 - c) despărț. III. lecțiune practică și tractat de Nicolae Popovici sen.
 - d) despărț. IV. tractat de Teofil Crișan.
 - e) despărț. V, VI. lecțiune practică și tractat de Porfiriu Nicolare.
5. Dare de seamă despre manualele de religie și metodică a studiului religiunii, precum și despre folosirea bibliei în școală, de învățătorii Ilie Bura și Sabin Săfta.
6. Dare de seamă despre mișcarea pedagogică literară la români în anul școl. 1910/11, de Nicolae Popovici jun.
7. Raportul comisiei permanente despre starea învățământului din tract în anul școl. 1910/11, de învăț. dir. Constantin Baicu.
8. Educația religioasă cu ajutorul cântărilor și tablourilor religioase, a mergerii la biserică și a sărbătorilor școlare, de preotul Adam Bășărabă.
9. Organizarea definitivă a bibliotecii pedagogice.

La conferință sunt îndatorați a participa toți învățătorii și parohii ca directori școlari, eventual cateheți.

Orăștie, la 2 Sept. 1911 v.

Vasile Domșa
protopresbiter.

NOUTĂȚI.

Vlaicu n'a putut sbura. În urma timpului nefavorabil, — a plouat eri, dela orele 2 d. a. până târziu în noapte, — domnul inginer Vlaicu n'a putut să sboare cu aeroplanul seu. Și venise atâta lume la Sibiu ca să-l vadă sburând. Seliștenii au venit cu tren separat, vre-o 400 de persoane. Mai mulți învățători din apropiere, români și sași, veniseră cu elevii lor, ca să vadă și ei frumosul succes al științei românești. Și toți au trebuit să plece deprimați acasă. Te dureau inima să vezi atâtea fețe posomorite pe stradele Sibiului, cari gemeau eri de lume românească. Astăzi vremea încă e posomorită. Dacă s'ar fi limpezit cerul până după amiază, Vlaicu sbura astăzi, la orele 4. N'ar fi avut însă astăzi publicul pe care-l avea eri, dacă cerul nu ne trăgea o atât de necruțătoare dungă peste socoteală. Auzim că dl Vlaicu va zbura Duminecă.

Congregație. Adunarea generală ordinară de toamnă a comitatului municipal din comitatul Sibiului se va ține în 2 Octomvrie n. c. în sala mare a casei comitatense. La ordinea zilei sunt puse diferitele bugete ale comitatului pe anul 1912, și votarea unui arunc pentru fondul de dispoziție.

Sfințire de biserică. Comitetul parohial gr. or. din Șieu mare invită la actual tărnosirei bisericii de acolo, precum și la actual sfințirii frunțarului din nou făcut, cari acte se vor îndeplini Duminecă, în 11/24 Septemvrie 1911 din încredințarea și cu binecuvântarea Excelenței Sale înalt Preasfințitului domn Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Metianu prin protopresbiterul tractual, dl Gregoriu Pletosu, ca mandatar arhiepiscopesc.

Astra. Cunoscutul roman *Astra*, lucrarea reginei Carmen Sylva, a fost dramatizat de dl Rădulescu-Niger. Noua piesă teatrală în cinci acte se va reprezenta în viitoarea stagiune a teatrului național din București.

Floarea Reginei. Turistii, ca să aibă o amintire din excursiunile de pe munți, culeg cu multă lăcomie Floarea Reginei (Edelweiss). De pe multe vârfuri din Alpi a dispărut cu totul floarea aceasta delicată, pentru că a fost smulsă cu rădăcini cu tot. Elvețienii, unele fiecare turist cere câte un Edelweiss, se ajută așa că aduce florile dela grădnari specialiști din Paris și le vinde cu prețuri bune călătorilor. — Dar nu numai pe Alpi, ci și pe munții noștri ardelenesi, în anii din urmă, s'au cam rărit albele steluțe de munte, tot din pricina pomenită mai sus.

Serbări în Kiev. În săptămâna trecută s'a făcut desăvârșirea festivă a statuei ridicate țarului *Alexandru al II*. în orașul Kiev. La serbare a luat parte țarul Nicolaș, țarvne, moștenitorul de tron, mai mulți mari duci, ministrul președinte Stolipin și alte persoane de distincție.

Inscrierile universitare. În primele 12 zile din Septemvrie a. c. s'au înscris la universitatea din Budapesta 4639 de studenți, cam cu o sută mai mulți decât în același timp al anului trecut. Cu deosebire s'a sporit numărul studenților la facultatea de medicină, dar a mai scăzut puțin la facultățile de drept și litere.

Export oprit. Recolta de cucuruz în Sârbia este atât de slabă, încât guvernul a oprit exportul cucuruzului. Oprirea intră în vigoare cu 1 Octomvrie.

Universitate de 500 de ani. Orașul *Saint-Andrews* din Scoția și-a serbat acum jubileul de cincisute de ani dela înființare. La serbări au fost reprezentate universitățile britanice prin 50 de delegați, iar cele străine prin 40 de delegați. Cincisprezece state și-au trimis reprezentanți la serbările numitei universități.

Atentat în Rusia. La o reprezentație teatrală, dată săptămâna trecută în Chiev, s'a comis un atentat în contra prim-ministrului *Stolipin*. Un glonț a rănit greu pe ministru, cu toate acestea starea sa nu e desperată și se crede că va scăpa cu viață. Atentatorul, fiul unui bogat proprietar, *Bragrov*, a fost arestat.

Serbătorile catolice. Camera de comerț și industrie din Praga s'a pronunțat în principiu pentru reforma serbătorilor romano-catolice, și adică: din cele 17 serbători să se pună șapte pe zile de Duminecă, iar zece pe zile de Sâmbătă.

Distincție. Juriul expoziției de blănării din Budapesta a conferit medalia de bronz blănarului *Ilie Stelea*, care își are prăvălia în Piața-mare din Sibiu.

Steagul confiscat. Clubul catolic din Arad a fost pedepsit în zilele trecute din partea poliției aradane cu o amendă, pentru că arborase la o serbătoare steagul papal. Sentința aceasta a fost anulată săptămâna trecută în a doua instanță, care a dispus, ca steagul confiscat să fie restituit. În motivarea sentinței se spune, că clubul n'a arborat steagul papal cu intențiunea de a face agitare împotriva statului.

De-ale advocaților. O adunare a advocaților, ținută în orașul *Würzburg* din Germania, a respins cu 619 contra 244 voturi propunerea, ca numărul advocaților să fie legat de așa numitul „*numerus clausus*”.

Peșitul în Olanda. Intr-o revistă străină cetim următoarele obiceiuri olandeze: Flăcăul din Olanda, când vrea să peșcească, se duce la casa fetei, bate în ușă și cere foc, să-și aprindă țigara. Aceasta e primul pas, care n'are alt scop, decât să atragă atențiunea părinților fetei asupra viitorului ginere. Primul pas se repetă de două și a treia oară. Când petitorul nu le convine nici părinților, nici fetei, nu i se dă focul cerut; la dincoară este pofit în oada, unde flăcăul bine primit își fumează țigara întregă. Dacă acum, la a treia venire, fata îi aduce o nouă țigară și i-o aprinde cu mâna ei, aceasta însemnează că se învoiește să-l ia de bărbat. Urmăzătorul logodna celor învoiți.

Aviz. Intrând „*Revista Politică și literară*” în al IV an al existenței sale datorită de-a cunoaște aceasta revistă sunt rugați a se adresa în termenul cel mai scurt administrației Revistei Politice și Literare (Blaj — Balăzsfalva) de unde vor primi gratuit primul număr de pe anul IV de apariție.

O informațiune americană. Un oarecare raportor dela o foaie obscură din Chicago desore în modul următor furtul tabloului *Mona Lisa*: „O mică domnișoară, cu numele Miss Gioconda, numită și *Mona Lisa*, a vizitat zilele acestea muzeul din Luvru, când deodată s'a ivit un individ necunoscut, a luat pe Miss în brațe și a dispărut cu dânsa. Este regretabil, zice tot raportorul binevoitor, că mamele noastre își lasă fetițele să se preumbe singure prin muzee; cetitoarele tinere să fie cu deosebită băgare de samă, când vizitează muzeele...”

Teatru. Se va reprezenta astăzi *Luni Păpușica*, a doua oară; mâine *Martie Banul Bănk*, tragedie. Pentru zilele următoare se anunță: *Tatăl regimentului*, *Milionul*, *Manevrele de toamnă*, *Prințesa*.

La fondul Episcopul Nicolae Popea pentru masa învățăcelor meserieși, al „*Reuniunii sodalilor români din Sibiu*”, au mai dăruit: veseli oaspeți dela nunta tinerilor Ioan Roman, pantofar (Sibiu) cu juna Ana Panța (Găstărița) anume la sfatul prietarului Iacob Moldovan, cor 5.16 Octavian Vestelean, sodal mașinist tipograf, 20 bani, Ghenadie B goevici, protosinel (Budapesta), 1 cor. Ioan Sinli privat intra voinica odihnă a fiului său Aurel Sandi, fost culeg. tip., decedat în Mosburg (Bavaria) și a ficei sale Elenuta răpos. în Sibiu, 2 cor. În lădița învățăcelor s'a găsit cor 1.63 *La legatul T. L. Albini al acestui fond, pentru ajutorarea copiilor din Cut aplioați la meserii*, au dăruit, Victor Roman, inspectorul „Casei rurale” (București) soția sa Maria și copiii lor: Visarion, Radu și Veturia, cor. 20 Gavril Precup, prof. (Blaj). Ioan B. Comșa comero. (Târgu-Jiu), câte 1 cor. Dr. Vasile Săcuț, canonic (Blaj) și v. prez. al Asociației, 2 cor. Alexandru Simonescu, funcț. comitatenz și Victor Oniț, come s., câte 40 bani și Vic. Tordășianu, prezid., 10 bani. Starea legatului cor. 129.90.

Expoziția de copii din Lancrăm. Sărbările expoziției a șasa de copii ce o va aranja comitetul central al „*Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu*”, Duminecă, la 24 Septemvrie st. n. în localurile școlii gr. or. române din Lancrăm se vor face după următorul program: 1. Primirea oaspeților la gara din Sebeșul-săsesc cu banderiu de călăreți, la 7 ore dimineața. 2. Dela 8—10 ore serviciu divin în biserica locală. 3. Deschiderea expoziției de copii: a) conferința igienică intitulată „*Nutrirea copiilor*”, de Dr. Traian Petrașov, medic în Tâlmăciu; b) conferința educativă: „*Greșeli în creșterea copiilor*”, de Ioan Pavel, din Sebeșul-săsesc; c) Premiarea copiilor; d) încheierea expoziției și producțiunea corului școlarilor; e) fotografarea copiilor premiați. 4. La orele 2 d. a. banchet. Prețul unei coverte 4 cor. 5. Dela orele 7 și jum. sara concert și teatru împreună cu joc.

Statistica turbării. Au apărut datele statistice pe anul trecut ale institutului Pasteur din Budapesta. Conform acestor date, în anul 1910 s'au prezentat la institut pentru a cere ajutor medical 5830 de persoane, dintre care s'au primit 4089, și anume 2664 bărbați și 1415 femei, iar restul copii. Au fost mușcați de câni 3622 de oameni (adecă 88.57 procente), de pisici 295 (7.20%), de alte animale 150 (3.66%). Din 4089 de bolnavi s'a supus curei intragi 3961, dintre cari au murit de turbare 21, iar 3940 au rămas în viață. Dela înființarea institutului s'au prezentat cu totul 61.412 de bolnavi, dintre cari au fost vaccinați 49.382. Din aceștia au murit 186, adecă 0.37 procente, ceilalți au scăpat.

Mulțămită.

Tuturor stmaților domni și doamne, care au binevoit a participa la înmormântarea mult regretatei noastre *Ana Benția*, născută *Popp de Murăș Ciugud*, precum și celor ce au consolat cu graiul, ori în scris, le exprimă cea mai călduroasă mulțămită

Familia Benția.

Economie.

Mașină de sămănat.

Subsoriul comitet central pune la dispoziția economilor noștri din comunele, în cari folosirea mașinei de sămănat nu este cunoscută, mașina *Drill de Losonc* cu 17 rânduri, cu care se poate sămăna grâu, săcoră, trifoiu, napi etc. și poate fi trasă de 2 vite.

Cererile pentru folosire se adresează comitetului și vor fi considerate în ordine, în care au intrat. La cererea pentru folosire să se alăture o consemnare a economilor din outare comună, cari doresc a folosi mașina, consemnare compusă de parohul sau învățătorul locului, în care să se facă și declarațiunea, că mașina o vor transporta pe spesele lor și o vor reda comitetului în stare bună. Celelalte condițiuni pentru folosire se vor stabili la luarea în primire a mașinei.

Sibiu, 13 Septemvrie 1911.

Comitetul central al „*Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu*”.

Pant. Lucuța
prez.

Vic. Tordășianu
secretar.

Cărți și reviste.

Carte de cântece, pentru școlile primare, gimnaziilor inferioare, școli reale, civile și preparandii, întocmită de T. Popovici, prof. de muzică la seminarul „*Andreian*”. Partea I. Preț 60 de bani. De vânzare la librăria arhiepiscopescă în Sibiu.

„Povestea Trăsnetului”. A apărut Nr. 18 din cunoscuta Bibl. *Lumina* conținând „*Povestea Trăsnetului*”, una din cele mai de seamă lucrări ale tânărului scriitor Ion Drăgăslav. Un frumos volum de 128 pag. 30 bani. Se poate comanda și prin librăria arhiepiscopescă.

Poșta redacției.

Noi și organele superioare. Nu se poate publica.

Dni N. Iorga. Foița „*Comori în Orient*” este reproducă cu unele modificări din ziarul „*Seara*”, al cărui nume — d n greșală — nu s'a cules.

Nr. 392/1911 prot.

(360) 2-3

Concurs.

Pentru ocuparea unui post: învățătoresc devenit vacant la școala noastră elementară română gr. or. din **Poplaca**, să scrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Salar fundamental 1000 cor. și anume 650 cor. din cassa bisericeii, solvabil în rate treilunare anticipative, iar 350 cor. în-tregire dela stat.

2. Relut ae cuartir 30 cor.

Alesul învățătoriu după dispozițiile în vigoare este obligat a instrua elevii în toate cântările liturgice și a le executa cu ei în biserică în toate Duminecile și sărbătorile de peste an.

Cererile de concurs instruite în înțele-sul dispozițiilor noastre legale din vigoare sunt a se înainta în termenul legal oficiului protopresbiterial gr.-or. al tractului Sibiiului.

Poplaca, din ședința comitetului parohial, ținută la 9 Septemvrie 1911.

Georgiu Modran
președinte.

Ioan Vițelariu
notariu.

Văzut:

Dr. Ioan Stroia
protopresb.

Nr. 464/1911 protop.

(357) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate în protopresbiteratul **Mediaș**, se scrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

1. **Hoghilag** filie la **Elisabetopole**, salar de 600 cor. și anume: 400 cor. din repartitie, iar 200 cor. dela comuna politică, cvartir și grădină în natură.

2. **Păucea**, salar de 600 cor. și anume: 400 cor. din repartitie iar 200 cor întregire dela cassa consistorială, relut de cvartir și de grădină.

La ambele aceste posturi salarele se vor întregi dela stat la suma de 1000 cor. după definitivarea învățătorilor și recunoașterea celor aleși din partea statului.

Reflecții la aceste posturi își vor înainta cererile lor concursuale instruite conform legilor în vigoare subsemnatului oficiu în termenul deschis, îndatorăți fiind cei aleși a conduce la biserică copiii în Dumineci și sărbători și a cânta cu ei sf. liturgie — a se prezenta înainte de alegere poporului în biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântări; iar în special cel ales la postul învățătoresc din **Hoghilag**, va fi îndatorat și la ocuparea locului de cantor.

Mediaș, în 23 August 1911.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. al **Mediașului** în conțelegere cu comitetele parohiale.

Romul Mircea
protopop.

Nr. 509/1911.

(362) 2-3

Concurs.

Cu provocare la ordinul Ven. Consistor din 2 August a. c. Nr. 9204 Bis. se publică nou concurs pentru întregirea parohiei **Bucium-Muntan** (cl. III), cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele cu întregirea dela stat sunt conform datelor din coala B.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul arătat mai sus îndatorându-se concurenții a se prezenta pe lângă încuviințarea prealabilă a acestui oficiu, în o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a cânta și predica, resp. celebra.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. român al **Abrudului** în conțelegere cu comitetul parohial.

Abrud, 24 August 1911.

Petru Popoviciu
protopresb.

Dr. Beu,

medic practic,

va lipsi din Sibiiu până la începutul (356) 3-3 lui Decemvrie a. c.

O Damă

care ține mult la îngrijirea sănătoasă a corpului (pielii), în special pentru a înlătura liniștile și a ajunge la o piele fragedă și teint alb, — se spală numai cu

Săpun din lapte de crin marea Cal pe băț de Bergmann și Comp. Tetschen a.E.

Bucata costă 80 bani, se află de vânzare în toate farmaciile, drogeriile și parfumiile.

(32) 31-40

Tipografi!

Mașinist-șef pentru sala mașinelor; **Zetăr-șef** pentru sala de compoziție, se caută la stabilimentul de arte grafice

Albert Baer,

București.

(364) 1-1

Nr. 473/1911.

(358) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător la școala noastră confesională din **Simontelke-Simotelnice**, în tractul Bistriței se scrie concurs cu termen de 25 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt: Salar fundamental: 1000 cor. și anume 400 cor. dela biserică, iar 600 se primesc deja ca întregire dela stat; cortel în natură corespunzător cu grădină; cvinevenalele după lege iarăși asicurate dela stat după toți anii de serviciu.

Învățătorul ales va fi îndatorat a instrua elevii în cântările bisericești, a cânta cu ei la liturgie și a forma cor; apoi până la altă dispoziție, în lipsa de cantor, va fi obligat a purta și slujba de cantor, pentru carea va primi remunerație separată.

Reflecții la acest post își vor înainta cererile ajustate cu documentele de calificare oficiului protopresb. gr.-or. în Bistrița în termenul arătat; au însă a se prezenta în vre o Duminecă sau sărbătoare la biserică spre a și arăta dexteritatea în cântări.

Se observă în tractul Bistriței de prezent nu sunt candidați de învățător calificați. Bistrița, 27 August st. n. 1911.

Oficiul protopresb. gr.-or. în conțelegere cu comitetul parohial.

Gregoriu Pletosu
protopresb.

Nr. 22/1911.

(355) 2-3

Anunț de licitațiune.

Pe baza planului și preliminarului de spese aprobat de P. Ven. Consistor arhid. dto. 9 Decemb. 1910 Nr. 14,221 Școl. și de comisiunea administrativă comitatenză sub Nr. 5191/1911, comuna bisericească **Amnaș** (Omlás cottul Sibiiu) protopresbiteratul Săliștei, dă în întreprindere edificarea unei sale de învățământ, pe calea licitațiunei verbale minuende Duminecă în 11/24 Sept. 1911 în localul școlii la orele 2 p. m. cu prețul strigărei de 1200 cor. având licitanții a depune vadiul de 5% după aceea sumă în bani gata sau în hârtii de valoare acceptabile.

Comuna bisericească dă tot materialul trebuincios și lucrători, planul și preliminarul de spese, precum și condițiunile de licitare să pot vedea la oficiul parohial.

Comitetul parohial își rezervă dreptul de a da în întreprindere edificarea salei ace-luia dintre minus-oferenți, în care va avea mai multă încredere fără privire la suma oferită

Amnaș, la 24 August 1911.

Ioan Oprean
epitrop.

Ioan Predovicu
paroh, preș.

Văzut:

Săliște, în 26 August 1911.

Dr. Ioan Lupaș
protopop.

SALVATOR

Călcăie
de
gumă.

(275) 7-52

Neîntrecut de durabilă.

Se află în toate locurile.

Depozitul general:

HERMANN HIRSCH, Viena 113VI.

Nr. 10283/1911 Școl.

(354) 2-3

Concurs din oficiu.

Pentru ocuparea postului învățătoresc dela școala elementară confesională gr. or. română din parohia **Mașca**, tractul protopopes al Cetății de peatră, prin aceasta se scrie concurs din oficiu cu termen de 10 zile computat dela prima publicare a acestui concurs.

Dotățiunea împreună cu acest post este: 300 coroane dela comuna bisericească, 300 coroane ajutor dela Venerabilul Consistor, iar restul de 400 coroane se va cere din ajutor de stat. Cvartir în natură, relut de grădină 20 coroane și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa acest post au a și așterne rugăile lor concursuali, instruite conform normelor în vigoare, la oficiul protopresbiterial gr.-or. al tractului Cetății-de peatră în **Magyar-Lápos** în termenul deschis și a se prezenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare la biserică parohială pentru a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Sibiiu, din sed. cons. arh. ca senat școlar, ținută la 25 August st. v. 1911.

Consistoriul arhidiecezan gr. or.

Nr. 685/1911.

(351) 2-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător la școala gr.-or. română din **Păuca** protopresbiteratul **Mercure**, se scrie concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt: 600 cor. din repartitie pe popor, 200 cor. din arânzele pământului școlare, și 200 cor. eventul ajutor dela Preaveneratul Consistor. Cvartir în natură. Cvinevenalul numai după un serviciu neîntrerupt de 5 ani la această școală.

Alesul va fi obligat a instrua copiii în cântările liturgice, a i conduce și cânta cu ei în biserică în Dumineci și sărbători.

Concurenții să și trimită cererile lor instruite cu documentele prescise în timpul deschis subsemnatului oficiu protopresbiterial, și să se prezinte poporului în biserică spre a face cunoștință.

Mercurea, 24 August 1911.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. al tractului **Mercurea** în conțelegere cu comit. parohial.

Avr. S. Păcurariu
protopresb.

VASILE BAN

Strada Ocnei 7 * SIBIIU * Strada Faurului 16

în casa sa proprie

„La cizma roșie”

cel mai mare

Depozit de încălțăminte

pentru bărbați, femei și copii de ambele sexe.

Comandele din provincie se execută prompt și cu prețuri moderate, la caz că nu corespund se primesc îndărăt și se schimbă cu altele.

(221) 6-

Trimitem ghete de probă și la locuință în orice timp.

Unde se pot procura

REVERENZI

croite cu chic și lucrate bine? Numai la

IOAN PETRAȘCU

măestru croitor, Sibiiu, Str. Cisnădiei Nr. 30,

pentru că el le croește foarte bine și pe lângă că le lucră din material bun le face și cu un preț de tot moderat și la caz de urgență le poate face în timpul cel mai scurt posibil.

Să mergem dar la el, să sprijinim industria românească, căci numai astfel putem deveni tari și mari!

[101] 22-52

Telefon 172.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public român că cu **1 Septemvrie** mi-am strămutat

Atelierul de croitorie

în strada Măcelarilor Nr. 5

vis-a-vis de casa orașului, în apropiere cu *Hotel Bonfert*.

Regia în acest local fiind mai mică, sunt în puțința de a lucra mai ieftin, mulțumindu-mă numai cu câștigul ce rezultă din lucru fără a mai computa și procentele obicinuie la stofă. Scopul meu este ca prin lucru solid, ieftin și prompt să-mi câștig o clientelă bună. Deci rog pe toți binevoitorii mei a mă sprijini!

Rog deci onoratul public a mă onora cu prețioasele comande, pe cari le voi executa cu cea mai mare îngrijire și croială modernă.

Onorata preoție și candidați de preoți rog a mă onora cu comande de reverenți și alte haine necesare.

Reverenți și ornați bisericești. — Prețuri moderate. — Lucru solid. Vă rog încercați și vă veți convinge!

Cu deosebită stimă

Ioan Părau

măestru croitor.

(337) 3-